

Переможний сон

Мені наснився переможний сон,
Весняний ранок, вранішня роса.
І спів пташок, що линув в унісон,
А навкруги - лиш тиша та краса.
Не чути вибухів, і не луна сирена,
Лиш вдалині десь потяг прошумів.
І очі мами, стомлені й зелені,
Що плакали, а я не розумів.
А потім діда сміх, що залунав так щиро,
А з вуст його почулись ці слова:
“ Нарешті Перемога! Слава Богу!
Синочки всі повернуться! Ура!”
І підхопивши дужими руками,
мене малого вгору підкидав.
А я дивився все на очі мами,
І в них побачив - справді мир настав.
А потім всі виходили із двору,
Сусіди, родичі, знайомі і близькі.
І обіймалися, і дякували Богу,
І це робили щиро, від душі.
А потім стиха, зразу не сміливо,
Хтось заспівав із гімну ті рядки,
Що “ще не вмерла слава України”,
І те, що вона житиме віки.
О, як у сні було мені привітно,
Здавалось так давно вже не було.
Але почувся, наче грім небесний,
Жахливий звук, й завмерло все село.

Ці миті страху, жаху і тривоги,
І мами очі, рідні й дорогі,
Побачив я тоді посеред ночі,
І зрозумів - наснилось все мені.
Обнявши міцно-міцно маму й тата,
Бо лиш під їхнім захистом живу.
А ще під Божим захистом, і захистом солдата,
Який стоїть відважно у бою.
Він захищає всіх нас від напасті,
Від ворога, що нищить все навкруг.
Він - Захисник, він Ангел, він незламний
І України вірний, добрий друг.
Закрию очі, стих вже звук тривоги.
І вже на дворі ранок засів.
Спасибі, воїне, що ти мій сон борониш.
Нехай здійсниться він, і прийде МИР.